

prima instanță: D. Sușchevici
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

nr. 3ra-1005/16

ÎNCHEIERE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oleg Straistari

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Oleg Straistari împotriva Ministerului Apărării al RM cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Oleg Straistari și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 09 noiembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 16 martie 2015, Oleg Straistari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că este militar prin contract al Armatei Naționale a Republicii Moldova.

Menționează că la 06 februarie 2015, a depus cerere prealabilă către Ministerul Apărării al RM, prin care a solicitat de a include în calculul vechimii în muncă perioada de studii în Colegiu Militar „Alexandru cel Bun” din mun. Chișinău - 30 august 1993 – 01 septembrie 1996, cu efectuarea recalculului la salariu reieșind din vechimea în muncă, precum și de a fi considerat încadrat în serviciu militar în Forțele Armate ale RM, începând cu 30 august 1993, deoarece la moment, în vechimea în muncă calculată de pârât nu este inclusă perioada studiilor în cadrul Colegiului Militar „Alexandru cel Bun” din mun. Chișinău.

Invocă că prin răspunsul nr. 11/182 din 17 februarie 2015, semnat de către Secretarul de Stat al Ministerului Apărării, i s-a refuzat în admiterea cererii, răspuns pe care îl consideră neîntemeiat și lipsit de suport juridic.

Afirmă că la 30 august 1993, în baza ordinului Comandantului Liceului Militar „Alexandru cel Bun”, a fost înmatriculat în Liceul Militar „Alexandru cel Bun” din or. Chișinău, fapt confirmat prin extrasul din ordinul nr. 193 din

30 august 1993 și diploma de absolvire a Colegiului Militar „Alexandru cel Bun” seria AC nr. 000258.

Remarcă că la 01 septembrie 1993, prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 550, Liceul Militar „Alexandru cel Bun” a fost reorganizat, cu începere de la 01 septembrie 1993 în Colegiul Militar „Alexandru cel Bun”, cu durata studiilor de 05 ani, urmând să pregătească ofițeri cu studii medii militare, cu specializarea infanterie motorizată și artilerie, cu calificarea inginer-mecanic inferior.

Consideră incorectă calcularea vechimii în muncă de către Ministerul Apărării al RM, începând cu 02 septembrie 1996, deoarece el deja își făcea studiile în Colegiul Militar de trei ani, iar la 02 septembrie 1996, s-a întors din concediul de vară.

Consideră că ținând cont de prevederile art. 2 din Legea despre obligațiunea militară și serviciul militar al cetățenilor Republicii Moldova (în vigoare în perioada în care se afla la studii în Colegiul Militar), precum și de prevederile pct.7 din Hotărârea Guvernului RM nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, pârâtul incorect a dat apreciere faptului că nu este temei juridic de a considera perioada 30 august 1993 - 01 septembrie 1996, perioadă în care s-a aflat la studii în Colegiul Militar „Alexandru cel Bun” din mun. Chișinău, drept perioadă în decursul căreia a satisfăcut serviciul militar și care urmează a fi inclusă în vechimea în muncă.

Solicită de a considera că el a fost încadrat în serviciu militar în Forțele Armate ale Republicii Moldova din 30 august 1993, de a obliga Ministerul Apărării al RM să includă în calculul vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și indemnizațiilor cuvenite perioada 30 august 1993-01 septembrie 1996, perioadă în care el s-a aflat la studii în Colegiul Militar „Alexandru cel Bun” din mun. Chișinău și de a încasa cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către Oleg Straistari și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 mai 2016, Oleg Straistari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că perioada de învățământ în Colegiul Militar „Alexandru cel Bun” - 30 august 1993-06 iulie 1998 urmează a fi luată în calcul la stabilirea vechimii sale în muncă în întregime și nu numai perioada calculată de Ministerul Apărării - 02 septembrie 1996-06 iulie 1998.

Având în vedere prevederile pct. 7 lit. a) din Hotărârea Guvernului RM nr. 78 din 21 februarie 1994, cât și ale art. 2 din Legea despre obligațiunea militară și serviciul militar al cetățenilor Republicii Moldova nr. 968 din 17 martie 1992,

susține că legea în vigoare în perioada în care își făcea studiile în colegiu militar, prevedea drept serviciu militar studiile elevilor din toate categoriile de instituții de învățământ militar, fără a face vreo diferență după cum acesta ar fi învățământul liceal, colegial, instituție superioară de învățământ, etc.

Afirmă că pe toată perioada studiilor, chiar din 1993, instituția militară de învățământ a avut statut de Colegiu militar, conferit prin Hotărârea Guvernului RM nr. 550 și nu de liceu militar.

Relevă că prima instanță a inclus în argumentare texte de lege, care nu sunt aplicabile obiectului litigiului și a ignorat textele de lege invocate de către el, nefiindu-le date nici o apreciere, fapt ce constituie o încălcare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale..

Mai relevă că reieșind din principiul activității legii, incidență în cauză o are Legea nr. 968 din 17 martie 1992, care acționa în perioada în care evenimentele ce formează obiectul examinării au fost desfășurate și s-au consumat.

Reiterează că conform art. 2 din Legea nr. 968 din 17 martie 1992, elevul unei școli militare, indiferent de statutul acesteia (liceu, colegiu, instituție superioară de învățământ), era considerat că este militar și satisface serviciul militar ope legis, fără a fi necesară semnarea unui contract și indiferent de vârsta acestuia.

Menționează că instanța de apel, în partea motivată a deciziei, a aplicat texte de lege, care au fost adoptate după anul 1998, când deja absolvise Colegiu militar și în virtutea principiului neretroactivității legii, acestea nu au aplicabilitate în speța dată.

Susține că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

La 13 iunie 2016, Ministerul Apărării a depus referință, prin care a solicitat de a declara recursul ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 203 vol. I)

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Oleg Straistari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Oleg Straistari, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Oleg Straistari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oleg Straistari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas